

MIGRATORY BIRDS

The newspaper produced by and for refugee, migrant and Greek youth

We embrace diversity and build peace

The exciting journey of the 10th issue of "Migratory Birds" begins in tandem with the new school year. The news reports, stories and poems that you will read in this newspaper, combine to create a real-life encyclopaedia, which is updated regularly and reappears every couple of months, ready for your use.

What we have before us is a "parallel school", not only for our contributors but also for you, our readers. It is a powerful tool, which reminds us that a journalist's mission involves something that isn't always easy and doesn't necessarily come naturally: to try to obtain an in-depth, true understanding of people outside one's personal comfort zone, to communicate with an audience that isn't restricted to readers in our own circle, and to embrace diversity and build peace together.

stereotypes and difficulties on a daily basis, yet this is what gives us the strength to continue this vital work of ours.

The results are impressive, as are the gardens created outside the containers by residents in the refugee camp at Schisto, which you will read about in these pages. You will also read about expectation and love, a music festival for schools, and a unit of care for the elderly; about kindness that knows no bounds, the pain we feel in our damaged hearts, and the hope that was kindled inside us by a freedom fighter. All this, while three members of our team are busy preparing for the Eurochild Conference 2018, taking place in Croatia between October 29 and 31.

Happy reading!

#10

پرندگان مهاجر
الطيور المهاجرة
مهاجر پرندے

ΠΟΥΛΙΑ
ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ

Η εφημερίδα των έφηβων προσφύγων, μεταναστών και Ελλήνων

Δωρεάν με την «Εφημερίδα των Συντακτών»

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

پرندگان مهاجر

روزنامه ی نوجوانان پناهنده ، مهاجر و یونانی

طيور مهاجرة جريدة المراقبين المهاجرين، اللاجئين واليونانيين
مهاجر پرندے یہ اخبار مهاجر، پناہگزين، اور کم کرتے والوں کی طرف سے ہے

Με κείμενα
σε ελληνικά, αγγλικά,
αραβικά, φαρσί και ούρνου!

With texts in greek,
english, arabic, farsi
& urdu

Αγκαλιάζουμε τη διαφορετικότητα, χτίζουμε την ειρήνη

Μαζί με τη νέα σχολική χρονιά ξεκινά και το συναρπαστικό ταξίδι του 10ου φύλλου των «Αποδημητικών Πουλιών». Τα ρεπορτάζ, οι ιστορίες και τα ποιήματα που θα διαβάσετε σε αυτή την εφημερίδα θέτουν στη διάθεσή σας μια αληθινή εγκυκλοπαίδεια, που ανανεώνεται και βλέπει το φως της ημέρας σταθερά κάθε δύο μήνες

Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα «παράλληλο σχολείο» τόσο για τους συντάκτες μας όσο και για εσάς, τους αναγνώστες μας. Ενα πολύ δραστικό εργαλείο, το οποίο μας υπενθυμίζει ότι η αποστολή του δημοσιογράφου απαιτεί κάτι που δεν είναι πάντα εύκολο και δεν έρχεται κάθε φορά με φυσικό τρόπο: να κατανοήσουμε σε βάθος και με ειλικρίνεια τους ανθρώπους και τα μέρη που απέχουν από τις προσωπικές μας ανέσεις να επικινοηθούν με ένα κοινό που δεν απαρτίζεται μόνο από αναγνώστες μέσα στον κύκλο μας. να αγκαλιάσουμε τη διαφορετικότητα, για να χτίσουμε μαζί την ειρήνη.

φτιάξει έξω από τα κοντέινερ –μέσα στα οποία ζουν– οι άνθρωποι που μένουν στη δομή φιλοξενίας προσφύγων του Σχιστού, για τους οποίους θα διαβάσετε στις επόμενες σελίδες. Θα διαβάσετε επίσης για την προσημονή και για την αγάπη, για ένα μαθητικό φεστιβάλ μουσικής και για μια μονάδα φροντίδας ηλικιωμένων, για την ανθρωπιά που

δεν γνωρίζει σύνορα και για τον πόνο που νιώθουμε στις καμένες καρδιές μας, για την ελπίδα που καλλιέργησε μέσα μας ένας αγωνιστής της ελευθερίας. Όλα αυτά, ενώ τρία μέλη της ομάδας μας ετοιμάζονται πυρετωδώς για το Eurochild Conference 2018, που θα πραγματοποιηθεί στην Κροατία, 29-31 Οκτωβρίου. Καλή ανάγνωση!

نعائق الاختلاف، نبني السلام

مع قدوم السنة الدراسية الجديدة تبدأ الرحلة المثيرة للعدد العاشر من صحيفة "طيور مهاجرة".

التقارير، الحكايات و القصائد التي ستقرونها في هذا العدد تضع تحت تصرفكم موسوعة تتجدد تحت ضوء النهار بثبات.

نتواجد أمام "مدرسة موازية" لا تشمل كتابي المقالات فقط بل تشملكم أنت أيضاً كقراء لصحيفتنا. مدرسة في غاية النشاط، تذكرنا باستمرار بأن مهمة الصحفي ليست بمهمة سهلة و هي تتطلب على صعوبات لا يمكن تجاوزها بالطرق المعتادة:

علينا أن نستوعب بعمق و صدق الأشخاص و الأماكن و ذلك عبر الخروج من "منطقتنا الامنة". علينا التواصل مع جمهور لا يتألف فقط من القراء الذين يعيشون في محيطنا. علينا معانقة الاختلاف و بناء السلام.

تقبل الاختلاف هو شيء يمكن تعليمه. و هو أساساً أحد أهداف صحيفتنا. نواجه بشكل يومي الصعوبات و المعقدات الشائعة. لكن هذا يعطينا الدافع لإكمال مشروعنا المهم.

و النتيجة مثيرة للاهتمام. تماماً مثل الحدايق الصغيرة التي بناها الناس خارج الكونتينر الخاص بهم في مركز استقبال المهاجرين في سخيستو، كما ستقرون في الصفحات التالية. ستقرون أيضاً عن الشوق و الحب، عن مهرجان طلابي موسيقي و عن وحدة رعاية المسنين، عن الانسانية التي لا تعرف حدوداً و عن الألم الذي نخس به في قلوبنا المحروقة، عن الأمل الذي زرعه فينا مناخل حرية. في نفس الوقت ثلاث أعضاء من صحيفتنا يستعدون بحارة للمشاركة في مؤتمر الطفل الأوروبي (يوروشايلد) لعام 2018 الذي ستعقد فعالياته في كرواتيا، في 29-31 أكتوبر. نتمنى لكم قراءة طيبة.

Read the full English edition of "Migratory Birds" online at www.ddp.gr

تفاوت را در آغوش میکشیم و صلح را میسازیم

همراه با آغاز سال تحصیلی سفر منحصراً به فرد چپ دهم "پرندگان مهاجر" نیز شروع شد

مصاحبه ها، داستان ها و شعر هایی که در این روزنامه میخوانید همانند کتاب های اطلاعات در اختیارتن هست و نور روز را با ثبیت تمديد ميکنند به موازات یک مدرسه قرار گرفتن همان اندازه که برای نویسندگان همچین برای شما خوانندگان ما یک وسیله فعل است! که به ما رسالت خیر نگاران را بد آوری میکند چیزی که همیشه آسان نیست و به روش طبیعی نمی آید. انسان ها را با راستی از درون درک کنیم و قسمت هایی بیرون از کمربند آرامش شخصی ما با اجتماعی در ارتباط باشیم فقط خوانندگان دور اطرافن نیستند. پس تفاوت ها را در آغوش میگیریم تا صلح را بسازیم

پنیرش تفاوت ها امکان این را دارند که آموزیده شوند. همچین این نیز یکی دیگر از هدف هایمان است. با محرومیت ها و شرایط سخت روزانه مقابله میگیریم. اما این موضوع به ما توانایی بیشتر را میدهد فعالیت های مان را با قدرت ادامه دهیم نتیجه کار شگفت آور است، همطور که افرادی در کمپ اسخیستو باغچه های در جلوی کلاس هایشان ساخته اند که در صفحه های بعدی بیشتر در رابطه اش میخوانید. همچین در رابطه با انتظار برای عشق میخوانید. از فستیوال موسیقی دانش آموزان، از مرکز مراقبت از سالمندان میخوانید از انسانیت که مرز ها نمیشناسد و در رابطه با درد هایی که با قلب های سوخته مان احساس میگیریم. از امیدی که در درونمان رشد میکند تا برای ازادی بجنگیم. همه اینها و سفری که با ریتم تند سه تن از افراد گروهمان بیست نهم اکتر تا سی و یکم برای کنفرانسی به نلم یورو چیلد به کرواسی میروند از خواند این روزنامه لذت ببرید

ہم نے تنوع کو فتح کیا اور امن کی تعمیر کی۔

اسکول کے نئے سال کے ساتھ ساتھ "مگرتوری پرندوں" کے 10ویں مسئلے کے دلچسپ سفر آغاز ہوا چاہتا ہے۔ خبروں کی رپورٹ، کہانیاں اور تنظیمیں جو آپ اس اخبار میں پڑھیں گے، ایک حقیقی زندگی کے انسائیکلو پیڈیا کو تیار کرنے کے لئے جمع کیے گئے۔ جو باقاعدہ طور پر اپ ڈیٹ کیا جاتا ہے اور ہر دو ماہ بعد دوبار، آپ کے استعمال کے لئے ہنڈاپر اور تیار ہوتا ہے۔ ہمارے پاس اپنے آپ سے پہلے "متوازی اسکول" ہے، نہ صرف ہمارے شراکت دار کے لئے بلکہ آپ کے لئے، اپنے قارئین کے لئے۔ یہ ایک طاقتور آلہ ہے، جو ہمیں یاد دلاتا ہے کہ صحافی کا مشن ایسی چیزوں میں شامل ہونا ہے جو ہمیشہ آسان نہیں ہوتی اور نہ ہی اصل میں یہ قدرتی ہوتی ہیں: گہرائی تک پہنچنے کی کوشش، لوگوں کی پراسائیش حصہ سے باہر نکل کر لوگوں کی حقیقی طور پر سمجھنا، ایسے سامعین کے ساتھ بات چیت کرنا جو ہمارے حلقے میں قارئین کے ساتھ نہیں ہیں، اور ایک دوسرے کے ساتھ تنوع کو فروغ دینا اور امن قائم کرنا ہے۔ لوگوں کو تنوع کو قبول کرنا سکھایا جا سکتا ہے۔ احکار، یہی ہمارے اخبار کا اصل مقصد ہے۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر امنے سامنے ہو کر دیکھناوسی تصورات اور مشکلات کا سامنا کرتے ہیں، جو ابھی تک ہمیں ہمارے اہم کام کو جاری رکھنے کی طاقت فراہم کر رہا ہے۔ نتائج متاثر کن ہیں، ان باغات کی طرح جو شیشو پناہ گزین کیمپ میں رہائشیوں کی طرف سے کٹینرز کے باہر بنائے گئے ہیں۔ جس کے بارے میں آپ ان صفحات میں آپ پڑھیں گے۔ آپ اس میں توقع اور محبت، موسیقی کے تہوار اسکولوں کے اور بزرگوں کی دیکھ بھال کی ہونٹ: رحم دلی کے بارے میں جس کی کوئی حد نہیں، وہ درد جو ہم اپنے ٹوٹے ہوئے دلوں میں محسوس کرتے ہیں، اور آزادی کے لئے لڑنے والوں کی طرف سے امید جو ہمارے اندر بھری ہوئی ہے ان سب کے بارے میں بھی پڑھیں گے۔ یہ سب، جبکہ ہماری ٹیم کے تین ارکان یوروچالڈ کانفرنس 2018 کے لئے تیار بھی کر رہے ہیں، جو کہ 29 اکتوبر اور 31 کے درمیان کرواشیا میں ہو گی۔ حوشی سے پڑھیں۔

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Αποδημητικά Πουλιὰ» δημιουργήθηκε από το Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού με την υποστήριξη της UNICEF και χρηματοδότηση της Πολιτικής Προστασίας και Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η έκδοση του παρόντος φύλλου δημιουργήθηκε και με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ - Παράρτημα Ελλάδας, που χρηματοδοτείται από το γερμανικό υπουργείο Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.

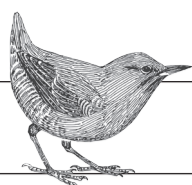
إن جريدة «طيور مهاجرة» أسست من قبل شبكة حقوق الطفل بالدعم من اليونيسيف والدعم المالي من الحماية المدنية والمساعدة الإنسانية للمفوضية الأوروبية. إن إصدار هذا العدد تم بالدعم من مؤسسة روزا لوكسمبورغ- قسم اليونان، التي تمول من وزارة التطوير الاقتصادي والتعاون المشترك الألمانية.

روزنامه "پرندگان مهاجر" از شبکه دیکتیو " برای حقوق کودکان" آغاز به فعالیت کرد با حمایت یونیسف و حمایت مالی کمک های انسان دوستانه هیبت منیره اروپا . چاپ و پخش روزنامه با حمایت موسسه " رزا لوکزو بورگ - بخش یونان" فعال شد، به همراه همکاری کمک های مالی وزارت اقتصاد آلمان.

اخبار "مهاجر پرندے" شائع کیا جاتا ہے۔ بچوں کے حقوق کے نیٹ ورک کی طرف سے، اور یورپین کمیشن کی فنڈنگ اور یو این آئی سی ایف کے تعاون سے۔ شہری تحفظ اور انسانی حقوق کی امداد موجودا ایٹیشن کی مزید حمایت روزا لکسمبرگ سٹفتنگ کی طرف سے کی ہے۔ جرمن اقتصادی تعاون کے یونان میں دفتر کی طرف سے فنڈ

The newspaper "Migratory Birds" is produced by the Network for Children's Rights, and supported by UNICEF with funding by the European Commission- Civil Protection and Humanitarian Aid Operations. The present edition is further supported by the Rosa Luxemburg Stiftung - Office in Greece, funded by the German Ministry of Economic Cooperation.

Της ΜΑΧΝΤΙΑ ΧΟΣΣΑΪΝΙ

«**Η** χώρα ζει μια ανεπίπρωτη τραγωδία. [...] Σήμερα η Ελλάδα πενθεί και στη μνήμη όσων χάθηκαν κηρύτουμε τριήμερο εθνικό πένθος». Αυτά ήταν τα λόγια του πρωθυπουργού της Ελλάδας, Αλέξη Τσίπρα, στην τηλεόραση, που με σοκαραν, στις 24 Ιουλίου.

Μα το νερό δεν οβνίει τη φωτιά; Τώρα πώς γίνεται και δεν εξουδετερώνει το νερό τη φωτιά; Γιατί ο άνεμος φέρθηκε τόσο εχθρικό; Γιατί στην κορύφωση του καλοκαιρινού καύσωνα, ο άνεμος αύξησε την ταχύτητά του και αναζωπύρωσε τη φωτιά;

Ακούγοντας αυτή την είδηση θυμήθηκα τότε που με παγωμένα πόδια, μέσα στο καταχείμωνο, ακούμπησα το μαλακό χώμα του νησιού σου. Επρέξες να με βοηθήσεις, μου κράτησες και έσφιξες τα παγωμένα μου χέρια μέσα στα δικά σου, τα ζεστά.

Τη στιγμή που τα μάτια μου αντίκρισαν τις μορφιές του νησιού σου και η καρδιά μου ένιωσε την ευγένειά σου, είπα στον εαυτό μου ότι μπορεί κάποια στιγμή τα μάτια μου να ξεχάσουν, αλλά η καρδιά μου ποτέ. Ευχήθηκα κάποια μέρα να μπορέσω να σου ανταποδώσω αυτήν την καλοσύνη.

Σε αυτήν την εφημερίδα είχα γράψει για σένα, «εσύ είσαι ο δάσκαλος της καλοσύνης και εγώ η καλύτερη μαθήτριά». Ησούν πράγματι

Αίμα και φωτιά

ο δάσκαλος της καλοσύνης και εγώ, ως καλή και πρώτη μαθήτριά σου, σπεύδω να σε βοηθήσω. Ηθελα η βοήθειά μου να είναι βαθιά, να διεισδύει μέσα σου και στις φλέβες σου να κυλάει η ευγνωμοσύνη μου. Όταν εσύ καίγόσουν στη φωτιά, εγώ είχα μέσα μου τις φλόγες του ρατσισμού που εκτοξεύονταν εναντίον μου και μ'έκαιγαν.

Πήγα σ' ένα νοσοκομείο της Αθήνας να προσφέρω αίμα, αλλά μου είπαν πως

οι Αφغانοί δεν μπορούν να προσφέρουν αίμα. Ρώτησα τον λόγο. Μου απάντησαν κάτι για την κυβερνητική πολιτική και άλλες δικαιολογίες που δεν κατάλαβα. Τους είπα «θέλω να προσφέρω το αίμα μου και εσείς ζητάτε άδεια από την κυβέρνηση; Να υποθέσω ότι οι πυρόπληκτοι αναζητούν πιο κόκκινο αίμα από το νοσοκομείο με τις φλόγες να αναδύονται από την ψυχή και το αίμα να βράζει στις φλέβες μου.

Να ξέρεις, φίλη μου, έσπευσα κοντά σου, όπως έκανες κι εσύ για μένα όταν πρωτοήρθα. Εγώ δέχτηκα τη βοήθειά σου ψυχική τε και σώματι, αλλά η δική μου βοήθεια απορρίφθηκε.

Επέστρεψα με ραγισμένη καρδιά, αλλά με την ελπίδα να σβήσει η φωτιά που συνεχίζει ακόμα να καίει τις ζωές, τις περιουσίες, τα σπίτια και τις πόλεις σου.

Τώρα, πες μου, εσύ κι εγώ τι να κάνουμε με τις καμένες μας καρδιές;

Να ξέρεις, φίλη μου, έσπευσα κοντά σου, όπως έκανες κι εσύ για μένα όταν πρωτοήρθα. Εγώ δέχτηκα τη βοήθειά σου ψυχική τε και σώματι, αλλά η δική μου βοήθεια απορρίφθηκε.

Επέστρεψα με ραγισμένη καρδιά, αλλά με την ελπίδα να σβήσει η φωτιά που συνεχίζει ακόμα να καίει τις ζωές, τις περιουσίες, τα σπίτια και τις πόλεις σου.

Τώρα, πες μου, εσύ κι εγώ τι να κάνουμε με τις καμένες μας καρδιές;

.....
 حالا تو بگو من و تو با دلهای سوخته مان چه کنیم ؟؟؟؟

Της ΝΟΥΡΑ ΑΛΦΑΝΤΑΙ

Η ελευθερία είναι ένας όρος που παρεξηγείται από πολλούς. Κάποιοι μπορεί να νομίζουν ότι ελευθερία σημαίνει να κάνεις ό,τι θέλεις, ακόμη και αν προκαλεί ζημιά στους άλλους. Ελευθερία, όμως, είναι να κάνεις αυτό που σου αρέσει χωρίς να κάνεις ζημιά σε κανέναν. Ελευθερία σημαίνει να πεις τη γνώμη σου χωρίς να σκοτωθείς γι' αυτό. Ελευθερία σημαίνει να ζεις καλά και να δικαιώνεσαι, χωρίς να πληρώνεις για να αγοράσεις το δικό σου.

Οι περισσότερες χώρες έχουν χάσει το νόημα της ελευθερίας, καθώς η ελευθερία της έκφρασης, της γνώμης και της ζωής καταστρέφονται πλήρως. Τα ρούχα, τα μαλλιά, το μακιγιάζ, η ανάδειξη των απόκρυφων σημείων του σώματος είναι απλώς επιφανειακές εκφράσεις της ελευθερίας.

Ελευθερία για μένα είναι να εξασκώ τα δικαιώματά που έχω ως άνθρωπος, να ξηπερνάω τις κόκκινες γραμμές. Να είμαι επιτυχημένη στη δουλειά μου. Να εκφράζω την άποψή μου ανοικτά στην κοινωνία, χωρίς να μου λένε ότι πρέπει να πάω στην κουζίνα επειδή είμαι γυναίκα ή ότι πρέπει να κάθομαι στο σπίτι για να μεγαλώσω τα παιδιά μου. Ελευθερία είναι να ζω σαν ελεύθερη γυναίκα, χωρίς τα αρχαία και βαρβαρικά δεσμά της

Η ελευθερία

κοινωνίας.

Ελευθερία είναι να αποφασίζεις ποιος είναι ο σωστός δρόμος και να τον ακολουθείς. Να σκέφτεσαι και να επιλέγεις αυτά που σε αντιπροσωπεύουν χωρίς να ξεπερνάς τα όρια των άλλων. Τότε είσαι ελεύθερος, αλλά μην ξεχνάμε τον σεβασμό, την εκπαίδευση και την αναγνώριση των σφαλμάτων σου.

Ελευθερία είναι να σέβασαι τις ζωές των άλλων, να μην ξεπερνάς τα όρια που βάζουν τα δημόσια ήθη και να φέρσαι με ηθική. Να υπερασπίζεσαι την ελευθερία της σκέψης και της έκφρασης και, όταν διαφωνείς, να το κάνεις με σεβασμό. Να λες την αλήθεια και να στηρίζεις το καλό, χωρίς να φοβάσαι τους ανθρώπους. Να υπερασπίζεσαι

το δικαίο. Ελευθερία είναι να είσαι υπεύθυνος για τις επιλογές των φίλων σου, για τις σπουδές σου. Να μπορείς να εκφράζεις τον εαυτό σου όπως είναι, χωρίς να έχεις την ανάγκη να μιμείσαι να ξεπερνάς τα όρια των άλλων, απλώς για να ικανοποιήσεις τους γύρω σου.

Ελευθερία είναι να είσαι ελεύθερος να σπουδάσεις και να κάνεις μια δουλειά που σου αρέσει για να εξασφαλίσεις το μέλλον σου. Να έχεις καλή επιρροή στη δημόσια ήθη και στην κοινωνία σου. Ελευθερία είναι να είσαι υπεύθυνος για τη συμπεριφορά σου και την εκφορά σου μέσα στα όρια της λογικής.

Σπάστε τη σιωπή σας αλλά μη σπάσετε την εικόνα σας στον καθρέφτη.

Το ρα βε چه مانند کنم

زهرای حبیبی

معلم تعاریف زیادی در درون خود دارد ولی رویای معلم اینست که روز دانش آموز از او جلوتر باشد.

ای معلم، خانوم پتروخیلو! از تو میگویم و برای تو می نویسم زیرا تو همچون شبنم بوی باران میدهی بارانی که بر روی نهال های کوچک ات ریخته ای تا هر آنچه را که تعلیم دیده ای برای دانش آموزان ات تعلم داده باشی.

رابطه ای تو با ما دانش آموزان ات همانند رابطه ای مادر با فرزندانش است.

درسته درس ادبیات و تاریخ را دوست ندارم اما از بس به خوبی بر ایمان آموزش دادی که حالا علاقمند در سرات و خوندت شده ام، میدانم اکثر دانش آموزان سر کلاس اینت کردند اما تو با صبوری که داشتی گنشت کردی، همینطور اگر روزی از دست ما ناخوشایند می شدی برای بهتر زیستن خودمان در زندگیمان و آینده مان به همراهی پیشرفتت، تا بهتر بفهمیم.

از تو به یاد دارم عشقت نسبت به دانش آموزان ات، تکرار توضیحات درسی برای بهتر آموختن، پرسش ها و پاسخ های درسی، همچنان پند و نصیحت هایی که امروزمان را برای آینده ای که بهتر میسازد و فکرمان را با حقیقت های زندگی رقم میزند و برای یادگیری نوشتاری زبان مادری ات ما را پای تخته ای سیاه می آوردی تا با تکرار کلمات بهتر و بهتر شده رویم.

من از تو آموختم اینکه تلاش کنم برای ارزوهایم، ببخشم چونکه همه خطاکارند، بخندم تا لبخند بر روی لب های دیگران آورم، تسلیم نشوم بخاطر اینکه برای همین آفریده شده ام تا با تلاش از تاریکی ها به روشنایی های زندگی ام برسم و همچنان درک کنم تا من هم همدردی برای دیگران شوم.

ای معلم تو را بسیار از هر آنچه که به من آموختی، ای آغاز بی پایان تو را بسیار که همانند شمع به درونم نور بخشیدی، ای فراتر از کلام تورا به اندازه تمام مهربانی هایت بسیار میگویم.

من هم دوست دارم و می خواهم نمونه ای از تو باشم از گفتار و رفتار تو، مانند تو!

Πώς να σε περιγράψω;

Της ΖΑΧΡΑ ΧΑΜΠΙΜΠΙ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να περιγράψεις το Λειτουργήμα του δασκάλου. Ωστόσο, το δράμα κάθε δασκάλου είναι ένα: κάποια μέρα οι μαθητές του να τον ξεπεράσουν.

Κυρία Πετροχειλού, για σένα και από σένα ηγήαζον όσα λέω. Εσύ είσαι σαν τη δροσοσταλιά πάνω σε ένα μικρό κλαδί που θες να μεταδώσεις στους μαθητές σου όλα όσα έμαθες. Η σκέψη σου μ'εμάς, τους μαθητές σου, μοιάζει με τη σχέση της μάνας με τα παιδιά της. Παρά το γεγονός ότι δεν μου αρέσει η λογοτεχνία και η ιστορία, εντούτοις λόγω της άφοβης διδασκαλίας σου, έχω αγαπήσει κι εσένα και το μάθημά σου.

Γνωρίζω ότι οι περισσότεροι μαθητές σε πείραζαν κατά τη διάρκεια του μαθήματος, αλλά εσύ με την υπομονή και την καλοσύνη σου τους συγχωρούσες. Ακόμα και όταν κάποια πράξη μας σε ενοχλούσε, μας βοηθούσες, αντί να μας θυμώσεις, για να μάθουμε σωστά και καλά το μάθημα της ζωής.

Θυμάμαι από σένα την αγάπη

σου προς τους μαθητές σου, τον τρόπο που μας εξηγούσες τα μαθήματα για να τα εμπεδώσουμε, όλες τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις μέσα στην τάξη. Θυμάμαι τις συμβουλές σου για το σήμερα προς όφελος ενός καλύτερου αύριου, αλλά και τη ρεαλιστική επαφή της σκέψης μας με την πραγματικότητα της ζωής.

Μας καλούσες στον πίνακα για να μάθουμε καλύτερα τη μητρική σου γλώσσα και με τις επαναλήψεις βελτιωνόμασταν κάθε μέρα. Εμαθα από σένα να προσπαθώ για τα όνειρά μου - να συγχωρώ, διότι όλοι κάνουν λάθη - να χαμογέλω ώστε να προκαλέσω χαμόγελο και στα χείλη των άλλων. Να μην τα παρατάω, γιατί έχω γεννηθεί για να διασχίσω το σκοτάδι και να φτάσω στο φως της ζωής. Να αντιλαμβάνομαι τους άλλους για να μην αντιλαμβάνονται κι αυτοί.

Σε ευχαριστώ για όλα όσα μου έμαθες. Εκτιμώ που φωτίσες το μένα μου σαν άσβεστο κερι. Οι λέξεις δεν περιγράφουν την εκτίμησή μου για το μέγεθος της αγάπης σου προς εμάς. Θα ήθελα πολύ να σου μοιάζω, στα λόγια, στις πράξεις. Να είμαι σαν κι εσένα!

يملى عليه عقلك بدون خوف من بشر.
 الحرية تكمن بقول كلام الحق بدون خوف أو تردد، الحرية هي أن يكون المرء مسؤولاً عن خياراته مثل الدراسة، لتعليم، الاصدقاء وطريقه اظهار الذات الشخصية مع الجميع، بغوية ومصداقية دون الاضطرار لتقمص شخصية أخرى لارضاء الوسط الذي يعيش فيه.
 الحرية هي حرية اختيار المرء مجال الدراسة الذي يحبه ويطمح له والتخرج والحصول على وظيفة يؤمن بها مستقبلي ويضع من خلالها بصمة مفيدة لمجتمعه وبلده، بمعنى اخر الحرية هي أن يكون المرء مسؤولاً عن التصرف والتعبير عن نفسه ضمن الحدود المعقولة.
 (اكسرو صمتكم ولكن لاتكسرو صورتكم بالمرأة)

الخطوط الحمراء، أن اكون انسانه عملية ناجحة في عملي، أن اعب عن رأيي في المجتمع بدون أن يخبرني احد بانني كائني مكاني هو المطبخ و عملي هو تربية الأطفال، الحرية هي أن أعيش كامرأة حرة بدون قيود المجتمع البدائية والهجبية.
 الحرية هي أن تمشي بالطريق الذي تراه انت صحيحاً و أن تفكر وتقرر وتنفذ ما يملكك، أنت انسان حر بكل تصرفاتك ما دمتم لا تتعدى على حدود الآخرين، لكن يجب علينا أن لا ننسى أموراً مهمة مثل الاحترام والاعتراف بالخطأ والتعليم.
 حرية أن تحترم حياة الآخرين بدون تجاوز الآداب العامة، الحرية هي أن تدافع عن حرية الفكر و أن تظهر احتراماً لرأي الآخرين حتى عندما لا توافقهم، الحرية هي أن تتصرف بما

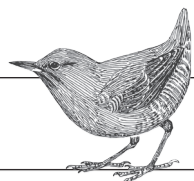
الحرية نورا الفضلي

الحرية مصطلح يفهمه الكثيرون بطريقة خاطئة. فالبعض يعتقد أنه حر في كل شيء حتى وإن سبب هذا الشيء الضرر للآخرين.

الحرية هي أن تفعل الشيء الذي تحبه بدون اإذاء احد، الحرية هي أن تعطي رأيك بدون أن يتم قتلك من أجله، الحرية هي أن تحصل على العدل من دون أن تضطر الى شرائه بالمال.

أغلب الدول تنفذ لمعنى الحرية وتعيش بحالة قمع كلية من ناحية الرأي والتعبير وحتى الحياة، البعض يعتقد أن الحرية تكمن في اللباس، تصفية الشعر، التبرج وإظهار المفاتن، ولكن هذا المعنى الظاهري للحرية، الحرية هي أن أمارس حقوقك كإنسانة من دون تجاوز حدودك كإنسانة

Νέλσον Μαντέλα, ο αγωνιστής που καλλιέργησε την ελπίδα

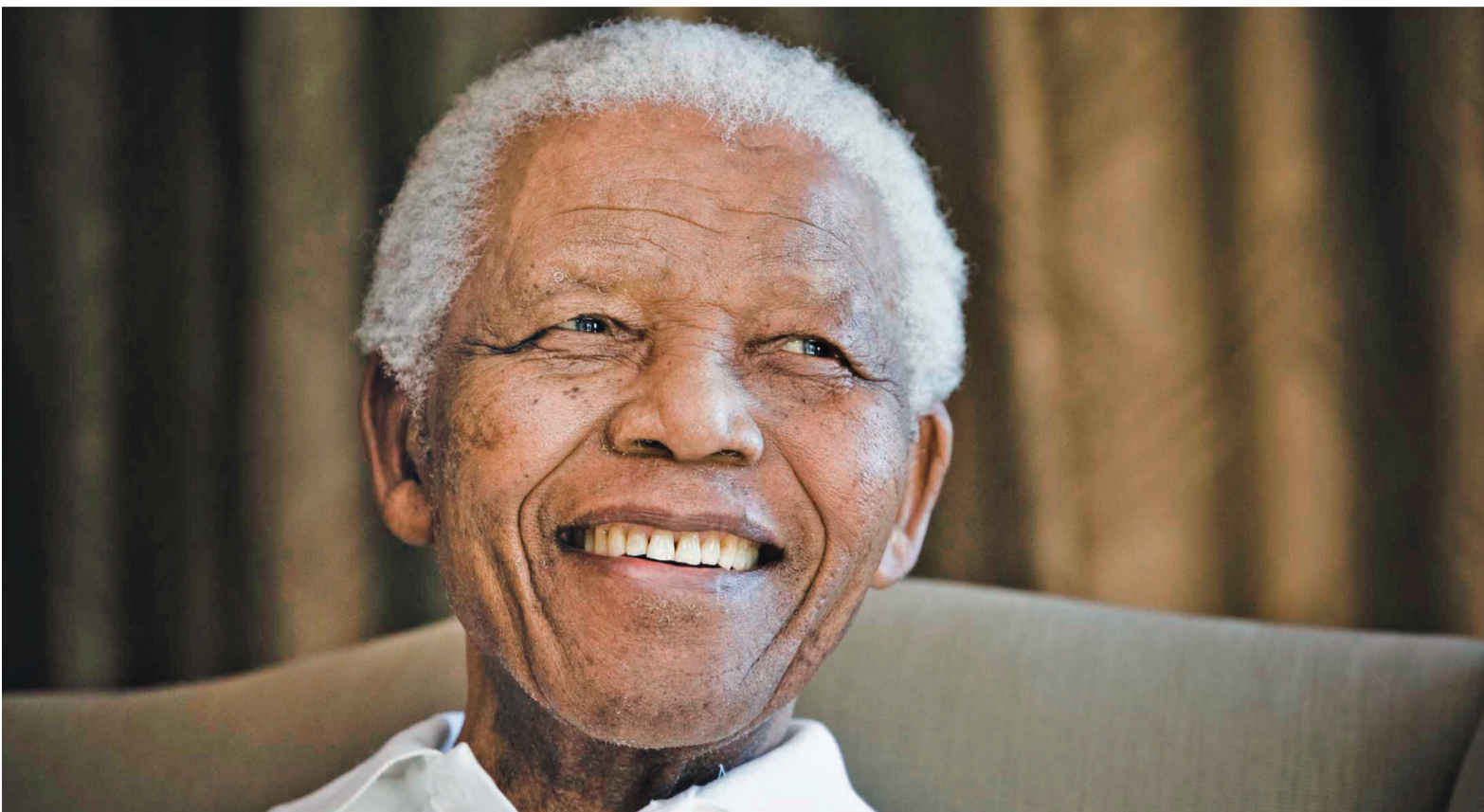
Του **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΑΛΡΙΦΑΪ**

Πριν από λίγο καιρό μου ήρθε ένα μήνυμα στο facebook: «Στα γενέθλιά του, θυμόμαστε τον πρώην πρόεδρο της Νότιας Αφρικής ως απόστολο των ανθρωπινων δικαιωμάτων, της αξιοπρέπειας και της ελευθερίας. Φαντάσου την επιρροή που θα μπορούσαμε να έχουμε σε περίπτωση που ακολουθούσαν όλοι το παράδειγμά του, προσπαθώντας να επηρεάσουν τη ζωή των άλλων». Αυτό με έκανε να σκεφτώ την επιρροή που κατάφερε να έχει ο Νέλσον Μαντέλα και εδώ ξεκίνησε το ταξίδι μου στην ανάγνωση του αγώνα του για την ανθρωπότητα. Η επίσημη σελίδα του Μαντέλα nelsonmandela.org αποτέλεσε την κύρια πηγή από την οποία πήρα τις πληροφορίες μου.

Ο Μαντέλα γεννήθηκε τον Ιούλιο του 1918 και ανήκε στη φυλή των Μαντίμπα. Όταν ήταν μικρός, συνήθιζε να ακούει τις ιστορίες των προγόνων του στους πολέμους της αντίστασης και ονειρευόταν να προσφέρει κι αυτός στον αγώνα για την ελευθερία του λαού του. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Φορτ Χερ (Fort Hare) και το 1952 ίδρυσε μαζί με τον Ολίβερ Τάμπο (Oliver Tambo) την πρώτη δικηγορική εταιρεία με ιδιοκτήτες μαύρους στη Νότια Αφρική. Του ζητήθηκε να καθοδηγήσει τον ένοπλο αγώνα, ενώ είχε βοηθήσει και στην ίδρυση της οργάνωσης «Δόρυ του Εθνους».

Αργότερα αναγκάστηκε να φύγει από τη Νότια Αφρική και ταξίδεψε σε όλη την αφρικανική ήπειρο. Όταν γύρισε, συνελήφθη σε ένα μπλόκο της αστυνομίας έξω από το Χάουικ. Ο πρόεδρος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου, Αλμπερτ Λουτούλι, γνώριζε ότι εκείνος θα επέστρεφε. Ο Μαντέλα αντιμετώπιζε κατηγορίες όπως παράνομη φυγή από τη χώρα και ενθάρρυνση εργατών να απεργία. Τελικά, καταδικάστηκε σε 5 χρόνια φυλάκιση, από τα οποία εξέτισε μόνο τον έναν μήνα.

Όταν η αστυνομία εισέβαλε στο στέκι «Liliesleaf», το οποίο ήταν κρυφός τόπος συνάντησης για τους ακτιβιστές του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου, συνελήφθησαν πολλοί σύντροφοί του. Τον Οκτώβριο του 1963 ο Μαντέλα και 15 ακόμα καταδικάστηκαν σε εκτέλεση. Η γνωστή

ομιλία του τον Απρίλιο του 1964 από το εδώλιο του δικαστηρίου έμεινε χαραγμένη στην Ιστορία: «Κατά τη διάρκεια της ζωής μου αφιέρωσα τον εαυτό μου σε αυτόν τον αγώνα του αφρικανικού λαού. Εχω πολεμήσει ενάντια στη λευκή κυριαρχία, όπως έχω πολεμήσει ενάντια στη μαύρη κυριαρχία. Εχω αγαπήσει το ιδεώδες μιας δημοκρατικής και ελεύθερης κοινωνίας, στην οποία όλα τα άτομα ζουν μαζί σε αρμονία και με ίσες ευκαιρίες. Είναι ένα ιδεώδες για το οποίο ελπίζω να ζήσω, ώστε να το επιτύχω. Αν χρειαστεί, όμως, είναι ένα ιδεώδες για το οποίο είμαι έτοιμος να πεθάνω».

Αργότερα ακυρώθηκε η απόφαση της εκτέλεσής του. Τον Ιούλιο του 1964, καταδικάστηκε μαζί με άλλους 7 σε ισόβια κάθειρξη και στάλθηκαν σε φυλακή στο νησί Ρόμπεν- 24 χρόνια μετά, τον Αύγουστο του 1988, μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο όπου διαγνώστηκε με φυματίωση. Τον Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου μεταφέρθηκε στη φυλακή Βίκτορ Βέστερ, όπου πέρασε τους τελευταίους 14 μήνες της φυλάκισής του. Συνολικά, έμεινε φυλακισμένος για 27 χρόνια. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Μαντέλα στη διάρκεια της φυλάκισής του αρνήθηκε τρεις ευκαιρίες για αποφυλά-

κιση υπό όρους. Μόλις αφέθηκε ελεύθερος, άρχισε να κάνει επίσημες διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό της εξουσίας των λευκών. Το 1993 του απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης, το οποίο μοιράστηκε με τον Φρεντερίκ Ντε Κλερκ (Frederik Willem de Klerk), ο οποίος ήταν και ο άνθρωπος που τον απελευθέρωσε, ενώ τον Απρίλιο του 1994 ψήφισε πρώτη φορά. Ήταν για μένα σοκαριστικό, όταν το έμαθα αυτό.

Τον Μάιο του 1994 έγινε ο πρώτος δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος της χώρας. Παιρατήθηκε, όμως, όπως είχε υποσχεθεί, έπειτα από μία μόνο προεδρία, ενώ είχε καταφέρει να αποκαταστήσει την εθνική ενότητα δίνοντας τέλος στον φυλετικό διχασμό. Η κυβέρνηση του παρουσίασε μέτρα για την αγροτική μεταρρύθμιση και την καταπολέμηση της φτώχειας αλλά και μεταρρυθμίσεις στο πεδίο της υγείας.

Μετά το τέλος της προεδρίας του, ο Μαντέλα συνέχισε να αγωνιζόταν, ιδρύοντας το Nelson Mandela Children's Fund και το Mandela Rhodes Foundation. Δεν δίστασε ποτέ να υποστηρίξει τη δημοκρατία και δεν πολέμησε τον ρατσισμό με ρατσισμό, αλλά το έκανε έχοντας ως

«Εχω αγαπήσει το ιδεώδες μιας δημοκρατικής και ελεύθερης κοινωνίας, στην οποία όλα τα άτομα ζουν μαζί σε αρμονία και με ίσες ευκαιρίες. Είναι ένα ιδεώδες για το οποίο ελπίζω να ζήσω, ώστε να το επιτύχω. Αν χρειαστεί, όμως, είναι ένα ιδεώδες για το οποίο είμαι έτοιμος να πεθάνω»

όπλα την ειρήνη και την αγάπη. Ο Νέλσον Μαντέλα ήταν πηγή έμπνευσης για όλους τους καταπιεσμένους και για όσους εναντιώνονται στην αδικία.

Πριν από τον θάνατό του (Δεκέμβριος 2013), κατάφερε να πραγματοποιήσει ένα ακόμα όνειρό του όταν η Νότια Αφρική διοργάνωσε το Μουντιάλ του 2010, κάτι που συνέβαινε πρώτη φορά σε αφρικανική χώρα.

Αρχισα να αναρωτιέμαι: Πατι κοροϊδευόμαστε με τους πολέμους και τη βιομηχανία των όπλων; Πατι συνεχίζουμε να βεβλιώνουμε τα όπλα μαζικής καταστροφής; Πατι κάποια πράγματα, όπως το χρώμα, η χλωσσο, τα θρησκευτικά «πιστεύω» κωρίζουν τους ανθρώπους αντί να τους ενώνουν; Πατι κοροϊδευόμαστε με την ιδέα των κρατών και των συνόρων και δεν καταλαβαίνουμε ότι ζρούμε όλοι σε αυτή τη γη και ότι όλη η γη είναι ένα κράτος; Πατι δεν ακολουθούν όλοι οι λαοί του κόσμου τον αγώνα του Μαντέλα για να κάνει τον πλανήτη καλύτερο μέρος, όπου ο καθένας ζει σε μια δημοκρατική κοινωνία; Μια κοινωνία ελεύθερη και ειρηνική, με ίσες ευκαιρίες για όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι θα συνυπάρχουν σαν μια μουσική μελωδία.

Νίλσον Μαντίλα المناضل الذي زرع الأمل

محمد الرفاعي

قيل حوالي الشهر قد جائتني رسالة على الفيسبوك (في يوم ميلاده، نتذكر الرئيس السابق لجنوب أفريقيا كداعية لحقوق الإنسان والكرامة والحرية. تخيل التأثير الذي يمكن نحصل عليه في حال اتبع الجميع مثاله و حاول أن يحدث تأثيراً في حياة الآخرين)، فبدأت أفكر بالتأثير الذي أحدثته نيلسون مانديلا وهنا بدأت رحلتي بالتعرف على نضاله من أجل الإنسانية.

صفحة نيلسون مانديلا الرسمية Nelson Mandela.org هي المصدر الذي أخذت منه معلوماتي.

ولد مانديلا في في عشيرة ماديبا في يوليو 1918، عندما كان صغيرا كان يستمع لقصص شيوخ أسلاف أسلافه خلال حروب المقاومة، كان يحلم أيضا بتقديم مساهمته الخاصة في النضال من أجل حرية شعبي.

درس نيلسون مانديلا القانون في جامعة فورت هير وفي عام 1952 أسس مانديلا و أوليفر تامبو أول شركة محاماة سود في جنوب أفريقيا. طلب من نيلسون قيادة الكفاح المسلح وقد ساعد في تأسيس منظمة "رمح الأمة".

لاحقاً اضطر مانديلا لمغادرة جنوب أفريقيا سراً وسافر حول أفريقيا بعد ذلك تلقى تدريباً عسكرياً وعاد إلى جنوب أفريقيا فتم اعتقاله في حاجز شرطة خارج هاويك في أغسطس 1962 حيث أُطلق رئيس لجنة المؤتمر الوطني الأفريقي ألبيرت لوتولي على رحلته وأتهم بمغادرة البلاد دون تصريح و بتحريض العمال على الإضراب وحُكم عليه بالسجن خمسة أعوام، لكن مانديلا لم يمكث منها إلا شهر واحد.

داهمت الشرطة مقر «Liliesleaf» وهو مخبأ سري كان يستخدمه نشطاء الكونغرس الوطني الأفريقي و تم اعتقال العديد من رفاقه و في أكتوبر 1963، انضم مانديلا إلى ١٥ شخصاً آخرين بتهمة التخريب وحكم عليه بالإعدام. خطابه الشهير في أبريل 1964 من قفص الاتهام بقي محفوظاً في التاريخ، حيث قال مدافعاً عن موقفه: «خلال حياتي كرست نفسي لنضال الشعب الإفريقي حاربت الهيمنة البيضاء وحاربت الهيمنة السوداء. لقد كان مثلي الأعلى دائماً مجتمع ديمقراطي حر يعيش فيه كل الناس معا في ونام متمتعين بفرص متساوية. إنه مثل أعلى أتمنى أن أعيش من أجله وأن أحققه لكنني مستعد للموت من أجله إذا لزم الأمر.»

ولكن لاحقاً ألغي حكم الإعدام. في حزيران 1964، أُدين مانديلا وسبعة آخرون وحكم عليهم بالسجن المؤبد فتم إرسال مانديلا إلى سجون في جزيرة روبين . بعد 24 عاماً، في أغسطس 1988 نُقل إلى المشفى حيث تم تشخيصه بالسل قبل أن يتم نقله إلى سجون «فيكتور فيستينر» في ديسمبر حيث قضى آخر 14 شهراً في السجن. اجمالياً، مكث نيلسون 27 عاماً في السجن قبل إطلاق سراحه في فبراير 1990، تجدر الإشارة أن مانديلا خلال فترة سجنه رفض ما لا يقل عن ثلاثة عروض مشروطة للإفراج عنه.

بمجرد الإفراج عنه، بدأ مانديلا بخوض مناقشات رسمية لإنهاء حكم الأقلية البيضاء و في عام 1993 حصل هو و الرئيس دي كليز معا على جائزة نوبل للسلام، وفي أبريل 1994 صوت لأول مرة في حياته. لقد صدمت من معرفة هذا الأمر!

في مايو 1994 تم تنصيبه كأول رئيس منتخب ديمقراطيا في جنوب افريقيا ووفقا لوعده نتحنى مانديلا في عام 1999 بعد فترة ولاية واحدة فعل فيها الكثير حيث شكل وحدة وطنية في محاولة لنزع فتيل الصراعات العرقية وعرضت إدارته تدابير لتشجيع الإصلاح الزراعي ومكافحة الفقر وتوسيع نطاق الرعاية الصحية.

بعد انتهاء ولايته واصل نيلسون العمل في صندوق "نيلسون مانديلا للأطفال" وأنشأ مؤسسة "مانديلا رودس" ولم يتردد أبدا في إخلاصه للديمقراطية ولم يحارب العنصرية بالعنصرية بل حاربها بالسلام والمحبة. كان نيلسون مانديلا مصدر إلهام لجميع المضطهدين و المحرومين ولجميع الذين يعارضون الظلم والحرمان.

قبل وفاته في ديسمبر 2013، استطاع مانديلا أن يحقق أحد أحلامه السعيدة حيث حصلت جنوب أفريقيا على شرف كونها أول دولة أفريقية تستضيف كأس العالم في عام 2010، و هو الأمر الذي لم يكن قد يتحقق بدون نضاله من أجل احلال السلام في جنوب أفريقيا.

وبدأت أسأل نفسي لماذا ما زلنا نخذع بالحروب ويصنع الأسلحة؟، لماذا ما زلنا نضع أسلحة الدمار الشامل في عين الإعتبار وما زلنا نسعى لتطويرها أيضاً؟، لماذا على أمور مثل اللون واللغة أو حتى المعتقدات الدينية أن تفرق بين الناس وليس أن تجمعهم؟، لماذا ما زلنا نخذع بفكرة الدول والحدود ولا نفهم أننا جميعا على هذه الأرض وأن الأرض هي دولة واحدة؟ لماذا لا نسمى جميع الشعوب لما سعا نيلسون مانديلا وهو جعل العالم مكان أفضل، يحلم فيه كل فرد على هذه الأرض بجمعهم ديمقراطي حر وجميل بتساوي الفرص بين الجميع وتناغم كعزوفة موسيقية؟ لماذا لا نجعل كل يوم يوم مانديلا؟

الحب والحرمان

نوال حميدي

أنا مدينة مجهولة، أشبه مدينتي، يحتاج الإنسان لسنين لاكتشافه ما بداخلها وهذا بعض مني. عشقت صبا الأيام الذي يترعرع في سهول بلادي ورايت أحلامي تكبر كما يكبر اليرع الأخضر في أحضان أمه.

وها هو كابوس الحرب يسرق كل جمال و بريق هذا اليرع. تاهت دروبي وياست من أحلامي، دمرت الحرب طفولتي وسرقت مني كل ما أحب، منزلي الذي عشت فيه منذ الصغر حيث وجدت المحبة و الدفئ. الحرب سرقت مني أيضا قطعة من روحي، أخي الشهيد، الذي قُتل بسبب الظلم والطائفية بين الديانات.

الآن و قد أجبرنا على الفراق، لم يعد لي أي حلم سوا أن أرى عائلتي في أقرب وقت، و أن تعود أيا منا التي كانت مليئة بالحب، لكنني أظن أن حلمي الصغير لن يتحقق فقد أصبحت المسافات بعيدة جدا.

28/3/2015 هذا التاريخ السني، حي تهرجنا فيه أنا وجميع أبناء بلدي بسبب القصف العنيف على مدينتي، تم القضاء على طفولتنا التي لم تسعد بأقل الأحلام وتحطم مستقبل أجيال وأجيال قادمة.

أنني الآن اهجرك يا موطني، أظن بأنه ليس هنالك أي موعد للعودة إليك، سوف أنفك يا وطني مع أحلامي في قارب خشبي صغير يأخذني في البحر، إما إلى مستقبل أعيش فيه بداية جديدة كطفلة أنجبها أمها قبل قليل أو إلى غرق ونهاية أبدية.

مثلي مثل كل أبناء وطني، خلعت رياح الحرب نوافذ طفولتنا.. وأغمضت عيون أحلامنا.. و امتدت يد تحمل منجل القهر لتخلع جذورنا من تراب الوطن لتقطع رقاب سعادتنا، أبعدتنا عن كل ماتحب..

فإن أعداوا لنا الأمانكن فعين بعد لنا الرفاق؟ أو إن أعداوا لنا الحقوق فمن يعيد لنا سنين الحب والحرمان؟

Της **ΝΑΟΥΛΑ ΧΑΜΝΤΙ**

Είμαι άγνωστη πόλη και μοιάζω με την πόλη μου. Χρειάζεται κανείς χρόνια να ανακαλύψει τι έχω μέσα μου.

Ερωτεύτηκα τη νιότη των ημερών που μεγάλωνα στις πεδιάδες της χώρας μου. Εβλεπα τα όνειρά μου να μεγαλώνουν όπως μεγαλώνει το πράσινο μπουμπούκι στις αγκαλιές της μάνας του.

Και να τος ο εφιάλτης του πολέμου που κλέβει όλη την ομορφιά του μπουμπούκιου. Χάθηκαν οι δρόμοι μου και απελπίστηκα με τα όνειρά μου, ο πόλεμος κατέστρεψε την παιδική μου ηλικία και έκλεψε ό,τι αγαπούσα, το σπίτι όπου μεγάλωσα, όπου έβρισκα την αγάπη και τη ζεστασιά. Επίσης ο πόλεμος έκλεψε ένα κομμάτι της ψυ-

χής μου, τον αδερφό μου, τον μάρτυρα της αδικίας και του σεχταρισμού ανάμεσα σε θρησκείες.

Όταν αναγκαστήκαμε να χωριστούμε, το μόνο που μου έμεινε ήταν να ξαβρεθώ με την οικογένειά μου και να επιστρέψουν εκείνες οι γεμάτες αγάπη ημέρες. Παρ' όλα αυτά, νομίζω πως το μικρό μου όνειρο δεν θα πραγματοποιηθεί, καθώς μεγάλωσαν οι αποστάσεις που μας χωρίζουν.

28/3/2015

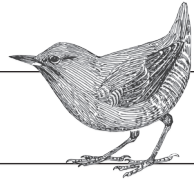
Αυτή τη μαύρη ημέρα, εγώ και τα άλλα παιδιά της πατρίδας μου εκποτιστήκαμε λόγω σφοδρού βομβαρδισμού στην πόλη μου, την Ιντλίμπ. Δεν πρόλαβα με χαρούμε τα όνειρά μας, καταστράφηκε τόσο το δικό μας μέλλον όσο και των επόμενων γενεών.

Τώρα σε εγκαταλείπω, πατρίδα μου, χωρίς ημερομηνία επιστροφής. Θα σε

θάψω, πατρίδα μου, μαζί με τα όνειρά μου σε μια ξύλινη βάρκα που θα διασχίσει τη θάλασσα προς ένα καινούργιο μέλλον, εκεί όπου θα ξεκινήσω μια νέα ζωή σαν μαρσ που μόλις το γέννησε η μάνα του.

Στα περισσότερα παιδιά της πατρίδας μου ο άνεμος του πολέμου ξήλωσε τα παράθυρα της παιδικής μας ηλικίας και έκλεισε τα μάτια των ονείρων μας. Σαν να απλώθηκε ένα χέρι που κρατάει το δρεπάνι της καταπίεσης και έβγαλε τις ρίζες μας από το χώμα της πατρίδας. Αυτό το χέρι έκοψε την ευτυχία μας και μας απομάκρυνε από ό,τι αγαπήσαμε.

Αν μας επιστρέψουν τα μέρη μας, ποιος θα μας επιστρέψει τους συντρόφους μας; Αν μας επιστρέψουν τα δικαιώματά μας, ποιος θα μας επιστρέψει τα χρόνια της αγάπης και της στέρνησης;

δομή φιλοξενίας Μαλακάσας

οι ασθενείς, μου απάντησε: «Αντιμετωπίζω τα παιδιά με δερματικές λοιμώξεις, ιώσεις, λοιμώξεις όλων των ειδών και κατά κύριο λόγο έκτακτα περιστατικά. Οι δερματικές λοιμώξεις εμφανίζονται κυρίως γιατί τα παιδιά δεν έχουν μάθει αγωγή υγείας, δηλαδή πώς να φροντίζουν τον εαυτό τους. Η εκδήλωση μιας λοίμωξης ή ενός ιού εξαρτάται από τις συνθήκες ατομικής υγιεινής, αλλά και διαμονής κάθε ατόμου. Ενα σπαούνι και ένα νερό φαντάζομαι υπάρχουν για όλους. Αρα φαντάζομαι είναι η κούραση των μεταναστών και οι συνθήκες οι οποίες δεν τους

οι δικές σας συνθήκες». Σύμφωνα όμως με τη Φατιμά, «δεν υπάρχει τίποτα. Είχα κάνει μπάνιο την κόρη μου στις κοινόχρηστες τουαλέτες και έβγαλε σπυράκια. Τώρα κάνω μπάνιο τα παιδιά μου πίσω από τη σκηνή, βράζω το νερό, τα βάζω σε κουβά και τα κάνω μπάνιο». Για τις υπηρεσίες υγείας μου μίλησε και ο 18χρονος Μοχάμεντ από το Ιράκ, ο οποίος ζει στη Μαλακάσα εδώ και περίπου ένα χρόνο. Οπως μου είπε, «υπάρχει ιατρείο και γιατρός, αλλά το ιατρείο είναι μικρό και η ομάδα του μικρή. Έχουν μόνο διερμηνεία για φαροσί και

όχι για αραβικά. Οι μισοί είμαστε αραβόφωνοι εδώ. Για να κλείσεις ραντεβού σε νοσοκομείο χρειάζεται ένα μήνα. Μέχρι τότε ο άρρωστος έχει πεθάνει».

Στο θέμα της έλλειψης διερμηνέων συμφωνούν και οι νοσηλεύτες: «Ο δικός μας φορέας δεν παρέχει διερμηνεία, δεν παρέχει γιατρό, άρα θεωρητικά δεν θεωρούμαστε ιατρική ομάδα. Είμαστε πάροχοι υπηρεσιών υγείας υπό την εποπτεία ομάδας που έχει γιατρούς, που είναι υπεύθυνοι για να σου απαντήσουν εάν και πώς εξυπηρετούνται ή όχι. Αυτό που έχω να σου πω εγώ είναι ότι σε αυτές τις 7 ώρες και 40 λεπτά που εργαζόμαστε δεν μένει κάποιο ιδιαίτερα μεγάλο κενό για να πω ότι δεν έκανα κάτι».

Όταν ρωτήσα τη Φατιμά πώς αντιμετώπιζαν οι γιατροί το περιστατικό της κόρης της, μου απάντησε: «Μου είπαν να πάω σε νοσοκομείο, αλλά πώς να πάω; Λες και είναι η χώρα που μεγάλωσα και ξέρω πώς να το βρω. Δεν ξέρω ελληνικά. Δεν φέρνουν ασθενενοφόρο, μόνο αν πεθάνεις έρχεται».

Σχολιάζοντας το θέμα των γιατρών, ο Αλλά μου είπε: «Δεν νοιάζονται, δεν εμπλέκονται σε τίποτα και όποιος πάει να τους δει του δίνουν 2-3 χάπια και ο Αλλάχ μαζί σου. Δεν ρωτάνε για την κατάστασή σου, δεν υπάρχει φροντίδα, δεν βρίσκεις ούτε διερμηνεία. Πρέπει να περιμένεις για να βρεθεί ένας. Το ίδιο ισχύει και για τους εργαζόμενους».

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μεταινώνουν που ήρθαν στην Ελλάδα. Λένε πως αν ήξεραν ότι θα ήταν έτσι η κατάσταση, θα έμεναν στα σπίτια τους κάτω από τις βόμβες. Δεν δεχόμαστε τον εξευτελισμό, την αδικία και την εκμετάλλευση. Δεν μας αξίζει να μας συμπεριφέρονται έτσι, υπάρχουν πολλές παραβιάσεις και κανέναν δεν τιμωρείται για να σταματήσουν τελείως. Ελπίζω κάθε άνθρωπος που διαβάζει αυτές τις γραμμές να νιώθει αυτά τα λόγια, να ιδώσει την ταλαιπωρία μας και ελπίζω να γυρίσουμε στο τέλος στη χώρα μας καλά και ασφαλείς.

Ως νέο μέλος της ομάδας των «Αποδημητικών Πουλιάτων», αποφάσισα το πρώτο μου άρθρο να είναι για τις συνθήκες διαβίωσης στο καμπ στο οποίο ζω εδώ και πέντε μήνες.

Ναυσιγάκη

Ολίας Σαρίφ

Με ένα ημερολόγιο που μου έδωσε η Ναυσιγάκη, η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», αποφάσισα να γράψω για τις συνθήκες διαβίωσης στο καμπ στο οποίο ζω εδώ και πέντε μήνες. Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Το ταξίδι μου

Ολίας Σαρίφ

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

«Το ταξίδι μου»

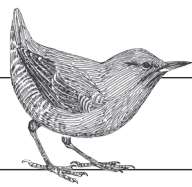
Ολίας Σαρίφ

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Η Ναυσιγάκη είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων», η οποία είναι η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιάτων».

Ενα εισιτήριο για το Χόλιγουντ (μέρος Β')

Το σημαντικότερο είναι να πιστεύεις στα όνειρά σου και θα πραγματοποιηθούν

Του **MORTEZA PAXIMI**

Είχα επιτέλους την ευκαιρία να κάνω τα όνειρά μου πραγματικότητα. Ημουν πολύ ενθουσιασμένος, δεν μπορούσα να πιστέψω ότι ο σκηνοθέτης με είχε επιλέξει για τη χολιγουντιανή σειρά. Το πρόβλημα βέβαια ήταν η απόσταση και οι γονείς μου δεν θα μου επέτρεπαν ποτέ να ταξιδέψω ως εκεί χωρίς να έχω τελειώσει το σχολείο. Ημουν στην τελευταία τάξη λίγο πριν από τις εξετάσεις. Δεν θα μπορούσα, όμως, να χάσω την ευκαιρία να γίνω star και έτσι έπρεπε να βρω μια εναλλακτική λύση.

Χρειάζομαι μερικά χρήματα για να αγοράσω το εισιτήριο το συντομότερο και έτσι άρχισα να ψάχνω για δουλειά. «Όταν θες κάτι πολύ, όλο το σύμπαν συνωμοτεί για να το πετύχεις». Ο γείτόνάς μου έψαχνε κάποιον να κρατάει τα παιδιά του. Αν και δεν τρελαίνομαι για τα παιδιά, τα λεφτά ήταν καλά. Ήταν μόλις η πρώτη μου μέρα στη δουλειά, αλλά τα τρία παιδιά του γείτονα ήταν πολύ

ζωηρά. Με τρέλαναν και παραιτήθηκα από την πρώτη κιόλας μέρα.

Συνέχισα δουλεύοντας ως τελεβερβός και εφημεριδοπώλης καθώς ήμουν ακόμα έφηβος και δεν είχα ολοκληρώσει την εκπαίδευσή μου. Τι άλλες δουλειές θα μπορούσα να κάνω; Τελικά, έπειτα από όλη αυτή την προσπάθεια, είχα μαζέψει αρκετά χρήματα για ένα εισιτήριο για το Χόλιγουντ. Ημουν πανέτοιμος, είχα πακετάρει και το μόνο που έμενε ήταν να αγοράσω το εισιτήριο. Τότε συνειδητοποίησα ότι αυτό που ετοιμαζόμουν να κάνω ήταν ουσιαστικά να το σκάσω από το σπίτι μου, αφήνοντας τα πάντα πίσω, ειδικά τους γονείς μου.

Εν πάση περιπτώσει, συνέχισα να παρηγορώ τον εαυτό μου, τα όνειρα μου ήταν σημαντικά και οι γονείς μου αρκετά σοφοί για να με καταλάβουν. Έτσι επικοινωνήσα με ένα ταξιδιωτικό πρακτορείο, για να μάθω τελικά ότι δεν πουλάνε εισιτήρια σε έφηβους. Για να είμαι ειλικρινής, αυτό ήταν που ήθελα να ακούσω. Εννοείται πως τα όνειρά μου σημαίνουν πολλά για μένα,

«Χωρίς να έχω σπουδάσει, είμαι σίγουρος ότι δεν θα μπορούσα να γίνω καλός ηθοποιός. Αυτό ακριβώς προσπαθούσαν να μου πουν και οι γονείς μου. Πιστεύουν σε μένα και μια μέρα θα γίνω σούπερ star. Θέλετε να μάθετε τι έκανα με τα χρήματα που έβγαλα; Θα πρέπει να περιμένετε μέχρι το επόμενο φύλλο των «Αποδημητικών Πουλιών».

Αλλά χωρίς να έχω σπουδάσει, είμαι σίγουρος ότι δεν θα μπορούσα να γίνω καλός ηθοποιός ή να βρω μια καλή δουλειά.

Αυτό ακριβώς προσπαθούσαν να μου πουν και οι γονείς μου. Πιστεύουν σε μένα και μια μέρα θα γίνω σούπερ star. Θέλετε να μάθετε τι έκανα με τα χρήματα που έβγαλα; Θα πρέπει να περιμένετε μέχρι το επόμενο φύλλο των «Αποδημητικών Πουλιών».

Αστείοισμα. Αγόρασα καινούργιο ποδήλατο.

Ticket To Hollywood (part II)

The most important thing is to believe in your dreams and you are halfway there.

By **MORTEZA RAHIMI**

I had finally got the chance to make my dreams come true. The casting director made me over excited. I couldn't believe I was really selected for a Hollywood series, but the problem was the distance and probably my parents would never allow me to travel there. If they did, it would be after my school as it was my last year of highschool and my exams were about to begin. I couldn't lose my chance to become a star so I had to find another way.

I needed some money to get the ticket as soon as possible so I started looking for a job. "What is seek is seeking you" is absolutely true as my neighbour was looking for a babysitter. Although I am not much in to children, I was being

paid well. It was my first day of work but my neighbour's kids were not less than a trouble. The three kids drove me crazy and in just a single day I quit my job because I couldn't tolerate them.

I got experience of working as a delivery boy and paperboy since I was an adolescent and hadn't finished my education yet. What other jobs could I expect?

After all my endeavour I finally made enough money to buy me a ticket to Hollywood. I was completely ready, my bags were packed and I was going to buy the ticket. Then I realised that what I was going to do was escaping my house, leaving everything behind, especially my parents.

Anyway, I kept consoling myself

that my dreams were important and that my parents were wise enough to understand me. So I contacted a travel agency and I got to know that they don't sell tickets to teenagers. To be honest, that was what I wanted to hear. Of course my dreams mean a lot to me but without my education done, I am sure, I wouldn't become a good actor nor would I get a good job.

That's what my parents were trying to tell me. They believe in me and I will be a superstar one day. Do you want to know what I did with the money I earned? You have to wait for the next issue of Migratory Birds.

Well, that was a joke. I spent them on a new bicycle.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ»

<p>سرپرست های نویسندگان مهدیه حسینی سوتیریس سیندیریس</p> <p>فریق رناسة التحرير: مهدیه حسینی سوتیریس سیندیریس</p> <p>فریق التحرير: ذیمیترا کایسیڈیس ایلیا شریفی زهرا حبیبی احتشام خان مهدیه حسینی مرتضی رحیمی محمد الرفاعی محمد نسیم حیدری محمد شریف رحمانی نوال حمیدی نورا الفضلی سعید غاشمی نارین مو</p> <p>ترجمه و تدقیق اللغة الإنكليزية: کالیوبی کاروسی</p> <p>ترجمه النصوص من الفارسية الى اليونانية: DeskNET</p> <p>ترجمه و تدقیق نهایی للنصوص من الفارسية اللبونانية و بالعکس: سام نورزاد</p> <p>ترجمه و تدقیق نهایی للنصوص من العربية الى اليونانية و بالعکس: بشر ديب</p> <p>ترجمه و تدقیق نهایی للنصوص من الأوردو الى الإنكليزية و بالعکس: علی حمزة نواز</p> <p>مسؤولو المواد التصويرية: ایلیا شریفی</p> <p>مسؤولو المواد التصميمية: زهرا حبیبی</p> <p>الشعار: ذیمیترا غازیس میخالیس بابانتویولوس</p> <p>تصميم الصفحات: لویزا کارایورغیو</p> <p>شبكة لحقوق الطفل شارع الكامینوس 11 b محطة القطار (ستاتموس لاریسیس) هاتف: 210.8846590 www.ddp.gr بريد الإلكتروني: diktio@ddp.gr</p>	<p>سرپرست های نویسندگان مهدیه حسینی سوتیریس سیندیریس</p> <p>فریق رناسة التحرير: مهدیه حسینی سوتیریس سیندیریس</p> <p>فریق التحرير: ذیمیترا کایسیڈیس ایلیا شریفی زهرا حبیبی احتشام خان مهدیه حسینی مرتضی رحیمی محمد الرفاعی محمد نسیم حیدری محمد شریف رحمانی نوال حمیدی نورا الفضلی سعید غاشمی نارین مو</p> <p>ترجمه و تدقیق اللغة الإنكليزية: کالیوبی کاروسی</p> <p>ترجمه النصوص من الفارسية الى اليونانية: DeskNET</p> <p>ترجمه و تدقیق نهایی للنصوص من الفارسية اللبونانية و بالعکس: سام نورزاد</p> <p>ترجمه و تدقیق نهایی للنصوص من العربية الى اليونانية و بالعکس: بشر ديب</p> <p>ترجمه و تدقیق نهایی للنصوص من الأوردو الى الإنكليزية و بالعکس: علی حمزة نواز</p> <p>مسؤولو المواد التصويرية: ایلیا شریفی</p> <p>مسؤولو المواد التصميمية: زهرا حبیبی</p> <p>الشعار: ذیمیترا غازیس میخالیس بابانتویولوس</p> <p>تصميم الصفحات: لویزا کارایورغیو</p> <p>شبكة لحقوق الطفل شارع الكامینوس 11 b محطة القطار (ستاتموس لاریسیس) هاتف: 210.8846590 www.ddp.gr بريد الإلكتروني: diktio@ddp.gr</p>	<p>ادارتی بورڈ: مهدیه حسینی سوتیریس سیندیریس۔</p> <p>شراکت دار: نارین مو ذیمیترا کایسیڈی ایلیا شریفی زهرا حبیبی احتشام خان مهدیه حسینی مرتضی رحیمی محمد عل رفیانی محمد نسیم حیدری محمد شریف رحمانی نوال حامدی نور آل فضلئ سید گیسمی</p> <p>یونانی سے انگریزی میں ترجمہ اور انگریزی نسخوں میں ترمیم: کالیوبی کرسی۔</p> <p>فارسی سے یونانی میں ترجمہ: ڈیسکنیٹ (DeskNET)۔</p> <p>فارسی سے یونانی اور اس کے برعکس ترجمہ اور فارسی نصوص کی آخری ترمیم: سام نور داد۔</p> <p>عربی سے یونانی اور اس کے برعکس ترجمہ اور عربی نصوص کی آخری ترمیم: بشر دیب۔</p> <p>اردو سے انگریزی اور اس کے برعکس ترجمہ اور اردو نصوص کی آخری ترمیم: علی حمزه نواز۔</p> <p>فوٹوگرافر: ایلیا شریفی۔</p> <p>ڈیزائنر: زهرا حبیبی</p> <p>علامات: ذیمتری غازیس۔</p> <p>میخالیس بابانتویولوس۔</p> <p>صفحہ ڈیزائن: لویزا کارایورغیو</p> <p>نیٹورک فور چلڈرن رائٹس آفس نمبر 11 بی، کامینوس، (ستاتموس لاریسیس)۔ ٹیلیفون: 2108846590 www.ddp.gr ایمیل: diktio@ddp.gr</p>	<p>ΟΜΑΔΑ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑΣ Μαχντιά Χοσσαίνι Σωτήρης Σιδέρης</p> <p>ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ Δήμητρα Καϊσιδη Ελιά Σαριφί Ζαχρά Χαμημίπι Ιχτισάμ Χαν Μαχντιά Χοσσαίνι Μορτζά Ραχίμι Μοχάμαντ Αλριφάι Μοχάμαντ Νασίμ Χαϊνταρί Μοχάμαντ Σαρίφ Ραχμανί Ναουάλ Χαμημίτι Ναρίν Μέχο Νούρα Αφραντλί Σαϊντ Γασεμί</p> <p>ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ Καλλιόπη Καραούση</p> <p>ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΦΑΡΣΙ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ DeskNET</p> <p>ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΦΑΡΣΙ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟ Σαάμ Νουρ Ζαντ</p> <p>ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΑΡΑΒΙΚΑ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟ Μπασάρ Ντιμπ</p> <p>ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΟΥΡΤΟΥ ΣΕ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟ Αλί Χαμζά Ναουάζ</p> <p>ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ Ελιάς Σαριφί</p> <p>ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΥΛΗΣ Ζαχρά Χαμημίπι</p> <p>ΛΟΓΟΤΥΠΟ Δημήτρης Γαζής Μιχάλης Παπαντωνόπουλος</p> <p>ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Λουίζα Καραγεωργίου</p> <p>ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ Αλκαμένους 11B, Στ. Λαρίσιος Τηλ.: 210-8846590 www.ddp.gr email: diktio@ddp.gr</p>
--	--	---	--

migratorybirds@ddp.gr

network for children's rights

Alkamenous 11b Larissis Station Tel. 210 8846590 diktio@ddp.gr www.ddp.gr

Οι απόψεις που διατυπώνονται στα άρθρα της εφημερίδας «Αποδημητικά Πουλιών» εκφράζουν τους συντάκτες αυτών και δεν αντικατοπτρίζουν κατ' ανάγκη την άποψη του Δικτύου για τα Δικαιώματα του Παιδιού, της UNICEF, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ

The opinions expressed in the articles of the newspaper «Migratory Birds» are those of their authors and are not necessarily those of the Network for Children's Rights, UNICEF, the European Commission or the Rosa Luxemburg Stiftung – Office in Greece.

الآراء التي يعبر عنها في مقالات جريدة «طيور مهاجرة» يعبرون عن محرريها ولا تمكس بالضرورة رأي شبكة حقوق الطفل، اليونيسيف، المفوضية الأوروبية أو مؤسسة روزا لوكسمبورغ.

نظراتي التي كه در روزنامه پرندگان مهاجر بیان میشوند نظرات شخصی نویسندگان است و هیچ اجباری از شبکه برای حق کودکان – یونیسف – هیئت مدیره اروپا و دفتر های روزا لوگزم بورگ نیست.

اس اخبار "مهاجر پرندے" میں تمام اظہار رائے نہ تو بچوں کے حقوق کے نیٹ ورک کی ہے نہ ہی بی این ای سی ایف، یورپی کمیشن یا روزا لکسمبرگ سٹیفنگ یونان آفس کی۔

دل کا درد

احتشام خان کی طرف سے

رو رو کے دل درد کیسے بیان کروں
تڑپ تڑپ کے دل کا درد کیسے بیان کروں

خفا خفا دل کا درد کیسے بیان کروں
درد سے درد اور دل کا درد کیسے بیان کروں

مایوس بی مایوس دل کا درد کیسے بیان کروں
پریشان بی پریشان دل کا درد کیسے بیان کروں

مسکراتے مسکراتے دل کا درد کیسے بیان کروں
بیان کروں

بنستے بنستے دل کا درد کیسے بیان کروں
مزاق میں دل کا درد کیسے بیان کروں

کسی کے سامنے دل کا درد کیسے بیان کروں
خفا حالت میں دل کا درد کیسے بیان کروں

خدا کو دل کا درد کیسے بیان کروں
کوئی ہے بی نہیں جس کو دل کا درد بیان کروں

محبوب بھی نہیں جس کو دل کا درد بیان کروں
رو رو کے دل کا درد کیسے بیان کروں

خود سے کرو بیان خان کیونکہ تم ایک بی ہو جس نے دل کے درد کو محسوس کیا۔

Pain of Heart

By **IHTISHAM KHAN**

Cry and cry how can I describe the pain of heart

Palpitation and palpitation how can I describe the pain of heart

Sad and sad how can I describe the pain of heart

Pain and pain how can I describe the pain of heart

Hopelessness and hopelessness how can I describe the pain of heart

Anxious and anxious how can I describe the pain of heart

Smile and smile how can I describe the pain of heart

Laughing and laughing how can I describe the pain of heart

With jokes how can I describe the pain of heart

In front of somebody how can I describe the pain of heart

In sad mood how can I describe the pain of heart

To God how can I describe the pain of heart

No one is here to describe them the pain of heart

Not even my love to describe her the pain of heart

Cry and cry how can I describe the pain of heart

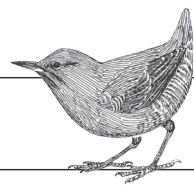
Describe it to yourself Khan because you are the one who feels the pain of heart

Δείτε στο www.ddp.gr πώς μπορείτε να συμμετέχετε
Join us through our website www.ddp.gr

Εάν χρησιμοποιείτε την εφημερίδα μας στην εκπαιδευτική σας διαδικασία ή σε οποιαδήποτε άλλη δράση, παρακαλούμε ενημερώστε μας με ένα mail στο migratorybirds@ddp.gr

If you use our newspaper for educational purposes or as part of any other activity, kindly let us know by emailing us at migratorybirds@ddp.gr

Οι ωραιότεροι κήποι της Αττικής είναι στο καμπ προσφύγων του Σχιστού

Του **ΜΟΡΤΕΖΑ ΡΑΧΙΜΙ**

Από τους αρχαίους μέχρι τους επαγγελματίες κηπουρούς, υπάρχει πάντα κάτι νέο και συναρπαστικό να ανακαλύψεις για την κηπουρική. Αυτή τη φορά, όμως, θα μιλήσουμε για μια διαφορετική ιστορία.

Οι Αφγανοί είναι ένας λαός που θέλει συνεχώς να μάθει και να ασχολείται. Στη χώρα τους δούλευαν ή ασχολιόντουσαν με κάτι όλη μέρα, εδώ όμως η ζωή είναι πολύ διαφορετική γι' αυτούς. Οι άνδρες είναι άνεργοι και περνούν όλη τους τη μέρα στο ίδιο σημείο, γεγονός που τους κάνει να βαριούνται. Έτσι, λοιπόν, πολλοί από αυτούς αποφάσισαν να δημιουργήσουν τους δικούς τους κήπους, μπροστά στα κοντέινερ στα οποία ζουν, μέσα στη δομή φιλοξενίας προσφύγων.

Κανένας δεν θα φανταζόταν ότι κάτι τέτοιο θα αποτελούσε πόλο έλξης για μια εφημερίδα. Έχει αποφασιστεί από το συμβούλιο της δομής ότι όσοι διαμένουν εκεί δεν μπορούν να χτίσουν ή να δημιουργήσουν κάτι πέραν του χώρου που τους έχει δοθεί, για να διατηρηθεί η εικόνα του χώρου, αλλιώς θα μπλόκαραν όλοι οι διάδρομοι και δεν θα ήταν εύκολο για τους ανθρώπους να τους διασχίζουν.

Στην πλειονότητά τους όσοι ζουν στη δομή φιλοξενίας προσφύγων στο Σχιστό είναι Αφγανοί και είναι πολύ σημαντικό γι' αυτούς να διατηρήσουν και να προστατεύσουν τη μοναδική αίσθηση κοινότητας που έχει ο χώρος. Συναντήσαμε κάποιους από τους ανθρώπους που μένουν εκεί και μας μίλησαν για τους όμορφους κήπους τους.

Πόσο καιρό σας πήρε για να ολοκληρώσετε τον κήπο σας;

«Θα έλεγα πως χρειάστηκαν περίπου δύο χρόνια. Ο κόσμος στην αρχή έλεγε πως ήταν κάσιμο χρόνο, αλλά όταν ολοκληρώθηκε, εκτίμησαν όλοι αυτά που είχα φτιάξει. Έχω πολλά είδη λουλουδιών, όπως κρίνα, ήλιους και τριαντάφυλλα» μας εκμυστηρεύτηκε ο κύριος Χασίμ.

Τι πιστεύετε για τον κήπο σας;

«Με λένε Φαρίντ και κατάγομαι από το Αφγανιστάν. Στη χώρα μου είχα έναν μικρό κήπο και σκέφτηκα γιατί να μη φτιάξω και εδώ έναν. Έτσι, δημιούργησα τον δικό μου κήπο και τώρα έχω φυτά όπως κισσό, μικρούς φοίνικες και δράκαινες».

Τι σημαίνει ο κήπος σας για σας;

«Ο κήπος αυτός μου θυμίζει την αυλή μου στο Αφγανιστάν. Εκεί είχα πρόβατα, πάπιες και κότες, εδώ έχω μόνο δύο περιστέρια και ένα ζευγάρι κουνέλια. Έχω όμως διάφορα είδη λαχανικών και βοτάνων, όπως μαιντανό, μέντα, ρίγανη, πιπεριές και ντομάτες, τα οποία χρησιμοποιώ για τις σαλάτες μου. Όταν πίνω το τσάι μου τα απογεύματα, ο κήπος αυτός

με την οικογένειά μου στη Γερμανία. Παρόλο που είναι μεγάλη ευθύνη, θα ήθελα να έχω έναν ή ακόμα και μια μικρή αυλή».

Όσο έκανα την έρευνά μου γι' αυτό το άρθρο, μίλησα με κάποιον πολύ ξεχωριστό. Ένα νεαρό αγόρι από το Αφγανιστάν, που ήρθε στην Ελλάδα χωρίς κανέναν άλλο. Μόνος. Μου είπε: «Όσο ήμουν στο Αφγανιστάν, βοηθούσα τον πατέρα μου στον κήπο και έτσι έμαθα πώς να μεγαλώνω σωστά τα φυτά μου, πώς να τα ποτίζω και πώς να φροντίζω τον κήπο μου. Ένας από τους φίλους μου με βοήθησε όσο φύτευα. Έχω ένα τραπέζι και έναν πάγκο για να κάθομαι με τους φίλους μου και να απολαμβάνω τα απογεύματά μου. Ο κήπος αυτός είναι αφιερωμένος στη μητέρα μου».

Απόλαυσα πραγματικά τη συζήτησή μας μαζί τους.

μου θυμίζει το Αφγανιστάν. Αυτός ο κήπος σημαίνει πολλά για μένα», μας αποκαλύπτει ο κύριος Σανίμ.

Πανέμορφος κήπος!

«Δεν είμαι σίγουρος ότι έχω τον πιο όμορφο κήπο, αλλά μπορώ να πω με σιγουριά ότι έχω τα καλύτερα λουλούδια στα πιο ωραία χρώματα. Έχω αζαλέες, μιγκόνιες, ιβίσκους, ηλιανθούς και τριαντάφυλλα».

Υπάρχουν όμως και εκείνοι που επέλεξαν να μην έχουν κήπο μπροστά από τα κοντέινερ τους.

Γιατί δεν έχετε κήπο, όπως ο γείτονάς σας;

«Δεν έχω φτιάξει κήπο, γιατί σε λίγους μήνες θα φύγω από την Ελλάδα και θα πάω

At the refugee camp of Schisto, you may find the most beautiful gardens in Attica

By **MORTEZA RAHIMI**

From beginners to master gardeners there's always something new and fun to discover about home gardening, but this time it's a different story.

Afghan people have a clean habit to make themselves busy all the time. In their country, they were always busy working the whole day, but here life is way different from Afghanistan. The men are unemployed staying in the same place the whole day, which makes them feel bored so they decided to cultivate their own gardens in a refugee camp in front of their containers.

Nobody dreamed that a refugee camp would become a newspapers attraction. The camp's council has declared that people cannot build and make anything farther than their given space, as a way to preserve the camps look, otherwise the camp will look blocked and the people would not be able to cross their ways.

The majority of those who live in the Schisto Refugee camp are Afghan people. Protecting the camps unique feel and community is something that is important to locals.

We talked with some of the people living there and asked them about their beautiful gardens.

How long it took to complete this garden?

Well, it took me almost two years to complete it. People first said this is waste of time but when I finished all those people who said this is waste of

time are appreciating me today, I have different kinds of flowers like lilies, roses, sunflowers and more, said Mr. Hashim...

What's the opinion about your garden?

My name is Farid and I'm from Afghanistan. In my country I had a small Garden, so I thought why not here!? I made my own tiny garden with plants like boston ivy, areca palm and dracaena.

What does your garden mean to you?

My garden reminds me of my backyard in Afghanistan. I used to have sheeps, ducks, and chickens, but here I have only 2 white pigeons and a pair of rabbits. I do have different kinds of vegetables and herbs though, like parsley, mint, oregano, bell peppers and tomatoes in my garden here, which I use for salads. In the evenings when I drink my tea, this garden reminds me of Afghanistan. My garden means a lot to me, said Mr Samim.

Beautiful garden!!

I'm not sure that I have the best garden, but I can clearly say that I have the best flowers in different colors. I have azalea, begonia, rosemallows, sunflowers and roses.

There were people though who decide not to have one.

Why don't you have a garden, like your neighbor?

I don't have the garden because in some months I'll leave Greece to go to Germany with my family. It has a lot of responsibility but I would love to have a garden or yard.

While I was researching for this article, I talked with someone special, a teenage boy from Afghanistan. He came to Greece all by himself. Alone. He said, "I used to help my father while gardening, so I learned from my father how to grow plants and give them water and how to take care of my garden. One of my friends helped me while planting. I have a bench and a table so I can sit in my garden with my friends and enjoy my afternoons. I dedicated my garden to my mother".

I really enjoyed talking to them.

Των **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΝΑΣΙΜ ΧΑΪΝΤΑΡΙ** και **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΣΑΡΙΦ ΡΑΧΜΑΝΙ**

Όταν η ανθρωπιά δεν γνωρίζει σύνορα

Μπορείς να βρεις αγάπη και ανθρωπιά στις καρδιές όλων των ανθρώπων. Μάλιστα, υπάρχουν φορές που αυτή η αγάπη και ανθρωπιά ξεπερνάει σύνορα και μπορούμε να δούμε τέτοια παραδείγματα στις καρδιές των ευγενών Ευρωπαίων που καλωσόρισαν τους ταλαιπωρημένους από τον πόλεμο Σύρους και Αφγανούς. Ένα παράδειγμα τέτοιου ανθρώπου είναι και ο Πάμπλο Φερνάντεζ, διευθυντής μιας ισπανικής ΜΚΟ, που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα. Μιλήσαμε μαζί του και μας είπε τι ακριβώς κάνει η οργάνωσή και για τι ποιο λόγο βρίσκεται στην χώρα.

Θα μπορούσατε να μας πείτε μερικά λόγια για την REMAR και το έργο της στην Ελλάδα;

«Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, δραστηριοποιούμαστε σε δυο δομές φιλοξενίας προσφύγων, εδώ στη Μαλακάσα και στη Μόρια της Λέσβου. Στη Μόρια είμαστε υπεύθυνοι για τη διανομή του φαγητού, ενώ στη Μαλακάσα έχουμε αναλάβει διάφορα καθήκοντα, όπως το να φτιάχνουμε σούπες και τσάι αλλά και να παρέχουμε ρούχα. Αν στην πορεία προκύψει και κάτι άλλο που μπορούμε να κάνουμε για τους πρόσφυγες, θα το κάνουμε, επειδή βρισκόμαστε εδώ για να προσφέρουμε».

Ποιος στηρίζει οικονομικά την οργάνωσή σας;

«Η οργάνωση στηρίζεται κυρίως στα δικά της κεφάλαια, αν και κάποιες φορές δεχόμαστε και ιδιωτικές δωρεές. Αυτή τη στιγμή, βέβαια, οι ιδιωτικές δωρεές σπανίζουν, καθώς οι πρόσφυγες δεν αποτελούν πια πρώτο θέμα στις ειδήσεις».

Πόσοι άνθρωποι εργάζονται στη Μαλακάσα και στη Μόρια; Περίπου 8 με 10 στη Μαλα-

κάσα και 10 με 15 στη Μόρια. Μετά το καλοκαίρι θα είμαστε λιγότεροι.

Η οργάνωσή σας είναι ισπανική, είναι και οι εθελοντές της όλοι Ισπανοί;

«Οι περισσότεροι εθελοντές είναι όντως Ισπανοί, γιατί επικοινωνούμε μαζί τους πιο συχνά, έχουμε όμως και εθελοντές από την Ελβετία, την Ιταλία, τη Γερμανία και κάποιους από την Αγγλία και τη Γαλλία».

Τι αισθήματα σας δημιουργούνται βοηθώντας τους πρόσφυγες;

«Στα τρία χρόνια που είμαι εδώ και βοηθάω αυτούς τους ανθρώπους, έχω δει όλα όσα έχουν περάσει και νιώθω πολύ χρήσιμος βοηθώντας τους».

Ποιο είναι το μήνυμά σας για τους πρόσφυγες αλλά και για τους Ευρωπαίους;

«Αυτή είναι μια πολύ δύσκολη ερώτηση και χρειάζονται ώρες για να απαντηθεί, θα έλεγα όμως στους Ευρωπαίους που δεν θέλουν τους πρόσφυγες, να τους δώσουν τουλάχιστον μια ευκαιρία, γιατί στο κάτω κάτω είμαστε όλοι άνθρωποι. Από την άλλη, θα συμβούλευα τους πρόσφυγες να είναι υπομονετικοί και να μην προβαίνουν σε άσχημες πράξεις, παρόλο που αργούν οι απαντήσεις στις αιτήσεις τους. Πρέπει επίσης να γνωρίζουν πως η Ευρώπη δεν είναι παράδεισος και γι' αυτό πρέπει να δείξουν υπομονή και να προσπαθήσουν να συνυπάρχουν αρμονικά με τους Ευρωπαίους».

Αυτού του είδους την ανθρωπιά μάς έδειξαν οι Ισπανοί και οι άλλοι Ευρωπαίοι. Είμαστε σίγουροι πως οι πρόσφυγες θα απαντήσουν σε αυτή την καλοσύνη με αντίστοιχη καλοσύνη.

Humanity breaks the borders

By **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΝΑΣΙΜ ΧΑΪΝΤΑΡΙ** & **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΣΑΡΙΦ ΡΑΧΜΑΝΙ**

THERE IS LOVE and humanity in the hearts of all people. But sometimes love and humanity go beyond borders and examples can be seen in the hearts of noble Europeans who welcomed the war-torn people of Afghanistan and Syria.

For example, we spoke with Pablo Fernandez, the manager of a spanish NGO in Greece. Let's see what is the organization about and why they are here.

Could you please introduce your organization Remar and what you are doing in Greece?

Right now we are in two camps in Greece, one is here in Malakasa and the other one is the Moria camp in Lesvos. In Moria we are in charge of food distribution. Here in Malakasa we do different activities, like preparing soup and tea or providing clothing. If there's also something else that we can do for refugees, we will do it, because we are here to serve them.

Who is supporting the organization financially?

The organization is mostly supported by its own funds, but sometimes we receive private donations as well. Right now, private donations are very difficult to find, because refugees are not in the news anymore.

How many people work in Malakasa and Moria?

It is about 8 to 10 people in Malak-

sa and about 10 to 15 in Moria. After the summer it will be less than that.

This is a spanish organization, are all the volunteers from Spain?

No, most of the volunteers are from Spain because we talk with them more frequently. We also have volunteers from Switzerland, Italy, Germany, and a few from France and England.

What kind of feelings do you have when you are helping the refugees?

I have been here for three years now helping the refugees. I have seen the difficulties they are going through and that's why I feel useful helping them.

What is your message for the refugees and the people of Europe?

Well, this is a very difficult question, it needs hours to be answered. For the Europeans who don't accept refugees, I would say to give, at least, a chance to the refugees because we are all humans. To the refugees, I would like to say to be patient and not act badly because the answers to their applications take long. Also, they should know that Europe is not paradise, they should be patient and try to get on well with the Europeans.

This was a kind of humanity that the noble people of Spain and Europe had with us. I know that refugees will answer this goodness with goodness for those people who have humanity.

